

et bono corde obstrepro. Rogo illam a me benevolentiam et spiritus s. charitatem non auferat, qua per tot annos summa mei animi usus sum voluptate*). Cuius me gratiae commendo. Datum Romae ex domo professorum Societatis Jesu, 1569, 26 Februarii.

Vestrae R. d.

servitor deditissimus

Petrus Scarga c(anonicus).

*) et factum hoc meum bene interpretetur et ad maiorem Dei gloriam spectare pro sua summa prudentia non dubitet vestra R. d. [на марґінесі].

Адреса:

Reverendo domino Martino Cromero
Custodi Sendomiriensi Canonicoque Cra:
coviensi etc. domino et Patrono observandissimo.

[Низше підписано нийшим чорнилом: 28 Mart. Cracoviae. Тоді мабуть прийшов лист до Кракова].

Олександр Сушко.

Метрики в сільській практиці XVIII в.

Як показують акти, метрика уродження та хрещення мала від давна велике значіння в відносинах підданства. Метрика доказувала приналежність підданого до його місця уродження, тож дідич, який хотів подати доказ, що сей або той підданий належить до нього, мусів в першій лінії поглянути в метри-кальні книги та переконатись, чи сей підданий уродив ся в його селі. Се лучалось, видно, особливо тоді, коли підданий одного дідича перейшов або втік до другого дідича. Перший яко по-кривджений доказував права своєї власности нераз на основі метрики. Упоминаючись о свого підданого, мусів він післати дідичеві, до котрого його підданий втік, відпис метрики сього останнього. Часом післанне самої метрики вистарчало на доказ права посідання, але до сього мусів дідич долучити потвердження ідентичности особи зі сторони свояків підданого та цілої громади села, до якої він належав. Часом однак треба було ще верифі-кації метрики.

Документ, який подаю в уривках з галицьких іродських книг бернардинського архіву у Львові доказує, що могло обій-тись і без верифікації метрики.

Gsus Lamer ad Gsum Markowski... prosząc, abys wydał tego Tkacza Angela z Niezwiesz.. iest metryka tego Tkacza, iako się we wsi Tatarach urodził y chrzcil, ma rodzonego stryia y rodzonego brata w Tata ach, iest jego matka chrzesna żyiaca, co go do chrztu trzymała y cała iego rodzina, cała gromada gotowa na to przysiąc, posyłam oryginał mentryki wyiętey z cerkwi Tatar y atestacyią stryia y brata iego.. ieżeli ma (Mierzejewski) w tym iakie dubium, niechay przysyła do Tatar do cerkwie dla weryfikacyiey. [Dublany 3 Apr. 1720. — Ind. Rel. Castr. Halic. T. 217, p. 1200—6].

Нвше подаю обяту документу з галицьких іродських книг, в яким поданий відпис метрики одного підданого з села Татарів (метрика має дату 20/I 1676 р.), а крім сього атестація ідентичности особи зі сторони родини підданого, громади села та адміністратора дібр.

Anno millesimo sexcentesimo septagesimo sexto, miesiąca Janu-
arya die vigesimo.

Ja Jerey Kozma prezbyter Tatarski, krestich mładenca Aftanasija, a syna Petra Juziękiego Wasila y matki Maryi corki Hryciawoy, matka kresna trzymała toho mładenca Maryna a małzonka Kucopiowa rodzaiem z Hruszowy. — Na co ten Aftanasy ma bracy rodzonych Iwana, Hrycia, Jacka, siostę Marusie w Tatarach za Iwanem Draganiakiem. — My cała gromada Tatarska wydaiemy tę atestacyią naszą, iako iest cały oyczyc Aftanas, z Tatar poddany J: K: Mci: klucza Dublanskiego, a syn Petra Juziękiego, ma stryia Hrehorego Juziękiego, ma bracy ciotecznych w Tatarach czterech: Wasyl Sawczyn wuyt, Stefan brat tego, Jac Kuzmanowy y Fed, brat tego. Ma w Dorozowie braci pięć: Semion Mielnik Dorozowski, Stas y Fed synowie Stasia starego Misczyszynego, Andrey y Macko Mielnicy Dorozowskie, a synowie Halia Mukikowego (sic!), naco my gromada wydaiemy atestacyią, ktorego roku z naszej wsi poszedł na służbę do pana Stefana Bilinskiego do Łuki anno millesimo septingentesimo tertio, w same Zielone Święta, na co my iako nieumieiały pysac dla lepszey wiary przy imionach naszych krzysz święty piszemy. Wasil Sawczyn woyt Tatarski † Fed Kucopi brat kresnik † przysięzny † Wasyl Kalityn przysięzny, † Sen Kucopi stary † Wasko Kuzman stary † Hryn Dub † Jacko Greb stary, sąsiad poboczny † Wasyl Pilpow † Jacko Jozefy (sic!) † Iwan Dragunik swager Aftanasiow † Stefan Sawczyn y cała gromada Tatarska, Hryhory Juzięki stry † Andry Juzięki brat stryieczny † Działo się w Tatarach tysięcznego siedmsetnego dwudziestego roku dnia dwudziestego trzeciego ruskiego kalendarza marca.

Ja będąc administratorem J: K: Mci klucza Dublanskiego daię tę moię atestacyią iako prawdziwie ta metryka iest wyięta z metryk cerkwi Tatarskiej iako to y ta atestacyia od całej gromady, iako stryia y bracy Aftanazego syna Piotra Juziękiego, naco dla lepszey wagi y wiary ręko się własną podpisuię. Dat. w Dublanach die 4 aprilis millesimo septingentesimo vigesimo anno. Michał Uruski administrator Dublanskiego klucza J: K: Mosci.

(Ind. Rel. Castr. Halic. T. 217, p. 1206—8).

Вогдан Барвінський.

Кілька духовних віршів.

(Співанняк із Грушова).

В осени 1901 р. прислав мені д. Вол. Левинський, правник, із Дрогобича, невеличкий співанняк, який дістав від Олекси Свища, родом із Грушова. Співанняк сей один із новіших, зладжений в останніх десятках ХІХ ст. має тепер 38 карток, вісімки, звичайного канцелярийного аркуша паперу, з того 34 картки записані, решта порожня. Характер письма неоднаковий і судячи по ньому можна припустити, що його писало три переписувачі. Останні пісні, як запевнював О. Свищ, писав Панько Паньків, дяк із Грушова, якого проби пера з власним підписом бачимо на кількох місцях. Крім його імени між пробами пера подибуємо ще імена Николая Панькова з Грушова і Гриня Артимовича, правдоподібно первісного властителя, а може й переписувача рукописи, про нього одначе не вмів О. Свищ нічого сказати. Співанняк оправний в звичайну паперову тверду тектурку, але не захований в цілости: початку бракує в ньому і на першій стороні першої картки маємо лише кінець пісні (пів-третя строфки), що переписана ще раз у цілости в співанняку на к. 17—18 і зачинаєть ся словами: „Глїть боязнь срце“.

Хоч сей збірничок не давний і невеличкий, то всеж інтересний він із деяких боків. І так: побіч руських вірш находимо в ньому кілька польських, між тим аж три пісні, які співають ті, що ходять на відпусти до Кальварії. Сі пісні звертають на себе увагу з двох-причин: 1) Їх мова не чисто польська, але в богатях випадках порушена або бодай зближена до руської. Се й не дивниця: їх співають не лише Поляки, але й Русини, що ходять до Кальварії, а розумієть ся, що в устах